

VODNÍK

ŠKOLNÍ ČASOPIS

Číslo 1
Ročník XIV.
2020/2021

DISTANČNĚ

TIPY.....	3
Procvičování učiva online	3
CO SE (NE)POVEDLO ANEB HLÁŠKY V ON-LINE VÝUCE	4
Když vážne technika...	4
Kouzlo okamžiku	5
Co (ne)zachytí mikrofon?	6
Co prozradí kamera?	7
Výmluvy a omluvy	8
Žákovské dotazy (kategorie evergreen)	8
DISTANČNĚ Z POHLEDU RODIČE	9
Denní rutina matky učitelky při distanční výuce	9
ŽÁKOVSKÉ PRÁCE	12
Režim v distanční výuce	12
Jak probíhá distanční výuka?	13
Jak nás ovlivnila distanční výuka?	14
Online výuka	15
Můj život v době koronavirové	16
Distanční výuka, ohlédnutí po roce	17
KVÍZ	19
Poznáš hudební osobnost?	19
DISTANČNÍ LYRIKA	21

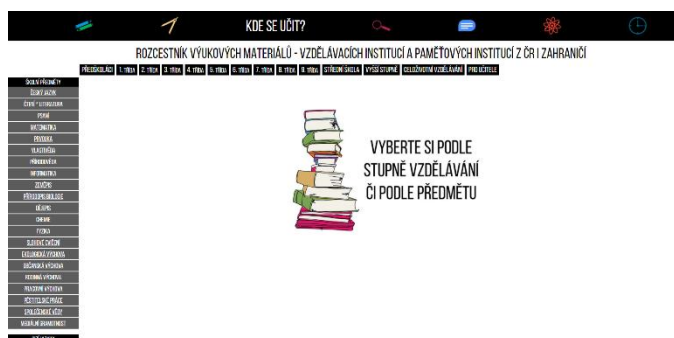
Tipy

Procvičování učiva online

Ačkoliv je jasné, že toho ve škole probereme hodně a získáváme spoustu materiálů k procvičování, pro vlastní samostatnou práci, popř. k projektům, možná není na škodu znát nějaké internetové stránky, které poskytují cvičení a přehledy učiva.

Jako základní rozcestník k nejruznějším stránkám nám může posloužit **kdeseucit.cz**. Můžete si vybrat podle předmětu, ročníku. Rozcestník je přehledný, snadno dohledáte požadovaný předmět i ročník, do kterého patříte. A je jedno, jestli jste předškolák, čtvrták, deváťák či středoškolák. Materiály lze dohledat pro všechny stupně vzdělávání.

<https://www.kdeseucit.cz/>

Podobný rozcestník, ale zaměřený na edukativní videa, nabízí portál **ČT edu**.

<https://edu.ceskatelevize.cz/>

Mladší školáci z 1. stupně možná ocení cvičení na stránkách **skolakov**.

<https://skolakov.webnode.cz/>

Jedinci, kteří pořádají bojová utkání s češtinou, se mohou seznámit s cvičeními na příklad na stránkách:

pravopisne.cz

mojecestina.cz

icestina.cz.

Co se (ne)povedlo aneb Hlášky v on-line výuce

Již několik měsíců jsme nuceni se vzdělávat distančně a čas od času se v průběhu výuky stane něco neobvyklého, co hodinu ozoláští. Pročtěte si krátké útržky z výuky zpracované na základě zážitků našich žáků i učitelů. Děkujeme zejména žákům z 6. 7. a 8. ročníku, kteří se podělili o své příhody. Věřím, že vám, kteří se on-line výuky účastníte – ať už v pozici žáka, učitele či náhodného posluchače, budou následující situace v mnoha ohledech povědomé. Pokud by se stalo, že se v některé situaci sami poznáte, pak vězte, že jste nejspíš někoho rozesmáli a pobavili. Což je dobře. Vždyť smích v životě potřebujeme!

Když vázne technika...

- ✓ „Ráno jsem vstávala, šla jsem se připojit na online hodinu, jenomže zrovna nešel počítač. Už jsem na té online hodině měla dávno být, ale nešlo se mi připojit, takže jsem čekala, než se to mé mamce stáhne do mobilu, abych mohla aspoň chvíli být na té geniální hodině. :)“
- ✓ **Žákyně:** „Paní učitelko, já se moc omlouvám, že jsem se odpojila, ale ono se to celé seklo!“
- ✓ **Žák:** „Paní učitelko, nám tady spadl internet!“
- ✓ **Učitelka:** „Na prvním obrázku v prezentaci vidíte...“
Žáci (jeden přes druhého): „My ale nic nevidíme!“
Učitelka: „Tak vydržte... Je to zase nějak zasekaný... A teď?“
Žáci: „Ne!“
- ✓ **Žák:** „Paní učitelko, a ta prezentace je rozmazaná naschvál?“

Kouzlo okamžiku

- ✓ **Žák** (hlásí známky): „Tři, dva, jedna.“
Učitelka: „Start!“
- ✓ „Měli jsme ruštinu a nejmenovaný spolužák přeložil „морозное“ jako „morbidní“. Správně je to „zmrzlina“.
- ✓ „V jedné hodině paní učitelka přišla na jednoho žáka, že u hodin leží v posteli.“
- ✓ „Nejedna naše paní učitelka řekla hlášku: *„Já si připadám jak vyvolávač duchů.“* Což je vtipné, ale i zároveň smutné.“
- ✓ **Učitelka** (*na konci on-line hodiny*): „A dokud to nedoděláte, nepůjdete domů!“
Žáci: ...
Žákyně: ...
Rodinní příslušníci žáků: ...
Domácí mazlíčci: ...
Učitelka (*když jí došlo, co vlastně řekla*): „Obrazně řečeno.“
- ✓ **Vyučující na hodině**: „Doufám, že jste inteligentní a zadání chápete...“
Žáci (*při vypnutém mikrofonu*): „Ne, my nejsme inteligentní...“
- ✓ „Jednou, když jsme měli online hodinu češtiny, zeptala se nás paní učitelka, jak trávíme volný čas. Někdo řekl, že chodí ven na procházky, někdo zase, že cvičí, a jeden spolužák prozradil, že dělá profesionální gaučing.“

Co (ne)zachytí mikrofon?

- ✓ „Paní učitelce se stalo, že nám vysvětlovala učivo, a přitom měla vypnutý mikrofon. Trvalo asi tak 5 min a ona o tom vůbec nevěděla. A když to pak zjistila, celá třída se rozesmála.“

- ✓ **Ze vzpomínek několika žáků z téže třídy:** „V jedné online hodině se stalo, že měla paní učitelka vypnutý zvuk. Takže my, žáci, jsme ji slyšeli, ale ona nás ne. Když jsme jí odpovídali, nereagovala na nás. Mohli jsme klidně na online hodině říkat, co chceme, ale ona by nás stejně neslyšela. Nikdo nevěděl, co se stalo, proto jsme jí po pár minutách psali do chatu, že jí odpovídáme – jestli nás slyší? Vypadalo to asi nějak takhle:
Žák 1: My mluvíme.
Žák 2: My mluvíme, ale vy nás neslyšíte.
Žák 3: Haló
Žák 4: My mluvíme...
Žák 5: Vy nás neslyšíte.
 Snažili jsme se spojit. Nakonec zabralo, až když se paní učitelka odpojila a znovu připojila.“

- ✓ „Jednou jsme měli hodinu, kdy učitelka zrovna probírala nové učivo a jedné mojí spolužačce se (asi omylem?) zapnul mikrofon. Začala zpívat, nikdo jí to neřekl, ale po chvíli si toho všimla a vypnula si mikrofon. Učitelka se tomu začala smát.“

- ✓ „Tato situace se stala mně. (Možná se bude zdát, že to bylo vůči danému učiteli drzé, ale nebyl to úmysl.) Měli jsme hodinu a já jsem se hlásila, protože jsem vše věděla. Tedy až do chvíle, než se paní učitelka zeptala mě. Na tuto otázku jsem zrovna neznala odpověď... Odpověděla jsem tedy, že nevím. Bohužel jsem si ale nevšimla, že mám stále zapnutý mikrofon a řekla jsem něco ve stylu: *„Ta učitelka mě taky vyvolá vždycky, když nic nevím...“* Paní učitelka reagovala dotazem, jestli jsem něco říkala nebo mám nějaký problém. Naštěstí to dopadlo dobře... Ale spolužáky to asi zřejmě pobavilo, zdálo se... :-)”

- ✓ „Spolužák jednou řekl do zapnutého a funkčního mikrofonu, že mu nefunguje mikrofon.“
- ✓ „Můj spolužák si zapomněl vypnout mikrofon a křičel na babičku, že má hlad, ať mu přinese jídlo...“
- ✓ „Spolužák měl zapnutý mikrofon a bylo slyšet že tam kluci hráli hry. A paní učitelka o tom věděla, ale předstírala, že o tom neví. Až pak řekla: *„No jo, hry, to je vaše, ale hodině se nevěnujete.“*“
- ✓ **Žák:** „Paní učitelko, máte vypnutý mikrofon. Pokud něco říkáte, my nic neslyšíme.“
Učitelka: „Já vím, musíte počkat, sekla se mi tu prezentace... No jo, vy vlastně neslyšíte...“

Co prozradí kamera?

- ✓ Hned několik žáků přiznalo, že kamera jejich spolužáka (nebo i jejich vlastní) odhalila fakt, že jsou ještě v pyžamu.
- ✓ Pan učitel byl na hodině neučesaný.
- ✓ „Měli jsme psát test, a neopisovat ze sešitu. Jedna osoba si omylem zapnula kameru. Seděla tam v županu, vedle ní tatínek a maminka a všichni společně listovali a hledali odpovědi. Bylo to dost úsměvné, i když asi ne pro všechny.“
- ✓ **Učitel:** „Á... Už se kamera zapíná... Už vidíme... Ano sluší ti to! Velký černý flek!“

Výmluvy a omluvy

- ✓ „Spolužák byl vyvolaný a dělal, že mu nejde mikrofon, ale přitom se tam bavil s kamarádem...”
- ✓ **Pravidelná výmluva jednoho konkrétního spolužáka:** „Paní učitelko, vy jste se my teď sekla. Co jste říkala?”
- ✓ **Žák:** „Paní učitelko, já neslyším, tady štěká pes!”
- ✓ **Žákyně:** „Paní učitelko, já se moc omlouvám, že jdu pozdě, ale my jsme měli oběd.”
- ✓ **Žák:** „Omlouvám se, už zase jsem si zapomněl pustit mikrofon.”

Žákovské dotazy (kategorie evergreen)

- ✓ „Paní učitelko, a je ten dotazník na známky??”
- ✓ **Učitelka:** „Tak **a poslední větu** na stránce nám přeloží třeba...”
Žák: „Paní učitelko, a jaká to je strana?”
- ✓ **Žáci** (poté, co to bylo 3x řečeno): „A dokdy to máme poslat?” „Co máme poslat?”

Distančně z pohledu rodiče učitele (berte s nadhledem, ne vždy je to tak v pohodě) 😊

Denní rutina matky učitelky při distanční výuce

7.15 hod. „Děti, vstáváme, nasnídat, učesat, oblečte se, honem, honem, ne, že zase budete čtvrt hodiny sedět a hledět do prázdna a budete snídat na hodině...”

7.45 hod. „Mami, kde mám oblečení?“... „Vyhodila jsem ho do špíny, už ho nosíš přes týden“... „Ne, to není pravda!“ „Trochu ztrácíš pojem o čase, synku, najdi si čisté.“

7.55 hod. „Mami, mně nejde Teams, jak to?“... „Asi ses omylem odhlásila, zadej mailovou adresu a heslo.“... „Heslo? Ale já si ho nepamatuju.“ ... „Vždyť bylo tady na papírku, kam se poděl?“

7. 58 hod. „Mamíííí, už ho mám, ale nejde to!“ ... „Nezapomeň to *zak.zsm!*“ ... „Aha! Už!“

8.00 hod. „Dobré ráno, děti, jsme tu všichni? Zkontrolujeme si docházku, kdo nemá souseda, ozve se...”

„Takže to máme 24 plus dva je 28, je to v pořádku, jsme tady všichni... Projdeme si balíček na tento týden, ať víte, co máte dělat. Nezapomeňte, že dnes máme 4. vyučovací hodinu třídnickou, natočte si budíka, ať nezaspíte.“

8.20 hod. „Mamíííí, my máme psát nějaký test ve Forms a já ho nemůžu najít!“
„... děti, opište si tento zápis.“ (*Mezitím běžím do pokoje spustit test dítěti.*)

8.23 hod. „Máte hotový zápisek? Všichni jste rozuměli, jak se určuje vid u sloves? Zopakujte nám to XY.“ ... „Paní učitelko, vy něco sdílíte?“... „Ano, XY, měli jste si to teď opsat.“... „Ale my nic nevidíme.“... „Aha, tak ještě jednou...” ...
„Mezitím si vypracujeme jedno cvičení na určování slovesného vidu.“

18.00 hod. ...nekončím... „Mamíííí, co bude k večeři? ... „Teď nemůžu, popros tatínka.“ ... „Táta se ptá.“... „Aha, táta taky umí usmažit vajíčka.“... „Mami, nemáme vajíčka...“

19.00 hod. Usínám na okamžik s třetí kávou v ruce. „Prosím tě, jak dlouho to tak chceš dělat?“... „Nevím, snad to brzy skončí, anebo skončím já... Nic... jdu kontrolovat úkoly dětem... Panenko skákává, co to je...?“ ...no to jsou věci, a co že je to to soudělná a nesoudělná? Víš co, to já si musím nastudovat... tak...a teď pádové otázky... a jedem: o kom, o čem? ...koho, čemu, čím a s kým?

20.00 hod. „Hajdy do postele, necháme to na ráno, je pozdě.“... „Mami, ale my jsme nestihli ještě ten...“ „Dobrou...“

22.00 hod. Jdu spát... neeee... někteří žáci se právě probouzejí... a začínají odvážně chatovat... Je potřeba taky myslet na termín daňového přiznání... Že bych to konečně dala dohromady...?

00.00 hod. ... aspoň na okamžik do sprchy...svým dětem to vynahradím jindy... a manžel... aha, ten pán, na kterého se o víkendu při tvorbě balíčků třeba i podívám... jak se naučil dělat činu...a budu doufat, že vezme děti ven, abych nemusela aspoň chvíli poslouchat jejich věčné dohadování a pošťuchování... a mohla se věnovat těm svým dětem.

Žákovské práce

Jak vnímají život v době plné omezení naši starší žáci? S čím zápasí? Dokážou nalézt i nějaká pozitiva v režimu, který se tolik liší od toho, na co byli zvyklí v předešlých letech? Nahlédněme do upřímných úvah našich žáků z 8. a 9. ročníku, kteří s vážností, ale i s humorem sobě vlastním komentují postřehy a zkušenosti z distanční výuky. Možná tak zjistíme, že vlastně všichni bojujeme s obdobnými problémy a jsme na stejné lodi.

Režim v distanční výuce

Často si říkám, že je distanční výuka běžnou součástí mého života. Nevím, jestli je to dobře, nebo ne, protože má své výhody, ale i nevýhody.

Ráno už se nebudím v půl sedmé ráno s tím, že musím rychle vstávat a chystat se do školy. Budík mi zvoní asi o hodinu později než obvykle, pak následuje dalších pět minut převalování se v posteli a po zhlédnutí všech sociálních sítí se konečně dokopu k tomu zvednout zadek a doplazít k počítači. Po zapnutí přichází další vyčerpávající věc, a to přihlášení na Teams. Když už mám konečně vše připravené, rychle běžím do kuchyně udělat si něco na zub, protože nechci, aby každý slyšel můj hladový žaludek, až si zapnu mikrofon. Na obléknutí a úpravu už mi nezbyvá čas, a proto se jen rychle připojím na hodinu. Někdy si říkám, zda jsem na vyučovací hodině, anebo na přehlídce účesů. Vždy se musím začít smát, když vidím své spolužáky sedící v pyžamu s ptačím hnízdem na hlavě.

Hodina probíhá vcelku klidně, až na nějaké výjimky, jako jsou třeba výpadky internetu a sekající se počítač. Ale někdy je to dobré, protože můžete lehce vybruslit z písemky. Učení se moc neliší od normální výuky ve škole, ale musím uznat, že kontaktu s učiteli se to nevyrovná. Hodiny bývají i vtipné, hlavně když má někdo omylem zapnutý mikrofon nebo kameru. Maminka zpívající v pozadí, anebo tatínek v trenkách rozesměje úplně každého. Asi byste si řekli, že hodinami to končí, ale není tomu tak. Po online hodinách nás ještě čekají úkoly a zápisy, kterými nás učitelé rozhodně nešetří. Vždy po obědě opět

usedám k počítači a vypracovávám úkoly, které musíme svým učitelům poslat zpět. Snad každý někdy použil internet na vyhledání odpovědí nebo napsal kamarádovi.

Sama za sebe musím říct, že mi toho distanční výuka hodně dala. Naučila jsem se řešit spoustu věcí sama a hodně jsem se osamostatnila. Byla to dobrá zkušenost do života, ale doufám, že už brzy půjdeme do školy, protože kontakt s kamarády nic nenahradí.

Jolana K., IX. A

Jak probíhá distanční výuka?

Od doby, kdy se školní výuka začala provádět distančně, se můj denní režim zásadně změnil. Místo ranního stresu, kdy musím v rychlosti nakrmit psy, bleskově provést ranní hygienu, nasnídat se a obvykle na poslední chvíli dobíhat autobus, nyní vstanu bezmála v osm, v pyžamu odcházím k počítači, kde si jako král nachystám vše, co potřebuji, včetně snídaně, a čekám, až někdo v aplikaci Teams zahájí hodinu.

Hodiny probíhají velice podobně. Učitel při hrobovém tichu přednáší učivo a doufá, že žáci učivu věnují dostatečnou pozornost, nebo na druhé straně obrazovky alespoň stále jsou. Avšak opak je někdy pravdou, vyvolaní žáci se občas neozvou a vrátí se s omluvou o akutní potřebě toalety, nebo o příjezdu zásilkové společnosti. Ačkoliv se to poprvé zdá být vtipné, opakovaně to už hodinu narušuje a pomalu věřím, že je v tom záměr, kdy se žák snaží vyhnout odpovědi.

Kromě online výuky dostáváme vždy na týden balíček se zadanými úkoly. Původně jsem si myslel, že zvládnou učivo udělat v pondělí, avšak časem jsem zjistil, že dostáváme učiva víc, než bychom snad stihli ve škole. Proto jsem byl nucen si pořídit kalendář, do kterého si zaznamenávám plán svých školních povinností. Snažím se jej dodržet, ale někdy musím přesunout práci do dalšího dne, i týdne, protože mě přemůže lenost, nebo mi do plánů vleze jiná činnost.

Ze začátku jsem byl s touto formou výuky spokojen, mezi hodinami jsem hrál hry, nebo plnil jiné povinnosti. Postupem času jsem zjistil, že příprava do školy je méně kvalitní a s blížícími se přijímacími zkouškami narůstá má nejistota, zda jsem dostatečně připraven.

I když se to zdráhám naplno přiznat, zjišťuji, že mi docházení do školy velice chybí. Neustále stejné prostředí, omezený kontakt pouze s rodinou, plánování přípravy, to vše je už momentálně dost přes čáru a pociťuji na sobě negativní dopad této formy výuky. Doufám, že se brzy vrátím do školy, a to i přes to, že si bude na prezenční režim výuky zase těžké zvyknout.

Ondřej K., IX. A

Jak nás ovlivnila distanční výuka?

Distanční výuka, jedna z těch zvláštních věcí, po které toužíte, když ji nemáte, ale když ji doopravdy získáte, zjistíte, že to zas není až taková výhra. Ale nesmíme to brát jen z té černé stránky, vždyť většina mých stránek v sešitě je za distanční výuku naopak bílá. Na druhou stranu jsme jediná generace, co může říci, že při hodině obědvá nebo hraje hry. A věřte mi, tuto informaci mám z důvěrných zdrojů. No řekněte, komu z vás se v hodině stalo, že k vám přijde kočka a začne vám žvýkat pyžamo. Pak si k vám lehne a předstírá, že tomu rozumí víc než vy sami, mezitím co vy s kamarády na telefonu řešíte, jestli ananas na pizzu patří, anebo ne. Taky mohu s klidem říct, že když se kohokoli v naší věkové skupině zeptáte na to, kolik hodin spal a kdy naposledy jedl a pil, tak se místo odpovědi začne tupě usmívat. Mottem většiny žáků se stalo obligátní „to stihnu později“, které aplikujeme tak dlouho, dokud není 5 minut před, anebo po termínu odevzdání. Každopádně mám pocit, že můj sociální život zemřel na začátku druhé vlny a s ním i má schopnost plynule a srozumitelně mluvit, takže kdybych dostala za úkol tuto slohovou práci přečíst, znělo by to, jako kdyby to za mě četl někdo, kdo se do Česka zrovna přistěhoval, a ne někdo, kdo tu žije 14 let. To však neplatí pro všechny. Někteří se naopak rozhodli naděleného volna jak se patří využít a užít si ho s přáteli. Podle mého názoru je na situaci nejhorší to, že všichni ztrácí pojem o čase. A zkoušky se přitom velkou rychlostí blíží. Přesto si i tak myslím, že jsme mohli skončit i hůř, kdo ví.

Natálie V., IX. A

Online výuka

Jako každý teenager jsem se shrbená pod váhou batohu ploužila s nechutí do školy. Byl to jeden z dalších nudných školních dnů, od kterého jsem nic neočekávala. Chyba! Ve škole nám bylo oznámeno, že se kvůli koronaviru zavírají. No samozřejmě nejdříve to byla nádhera. Žádné úkoly a písemky, jen spousta volného času a chození ven s kamarády. No není to ráj? Na takové prázdniny uprostřed školního roku by si přece nestěžoval nikdo. Radost však netrvala zdaleka tak dlouho, jak bych si přála.

Nastala online výuka a přinesla s sebou mnohé změny. Pozdní vstávání již nebylo možností a učiva nabývaly kopce. Nejenže bylo mnohem těžší probírané učivo pochopit, ale chyběla i přímá komunikace s učiteli. Ze začátku se to vše ještě nějak zvládat dalo, ale když je člověk zavřený tak dlouhou dobu doma a jediný pohyb je z obývacího pokoje do kuchyně, pomalu ztrácí chuť dělat úplně cokoli. A to nemluvím o technických problémech, které se často vyskytují a nemůžeme jim zabránit, kdy si ovšem každý vyučující může říct: „Je tento příběh o selhávající technice inspirovaný skutečností, nebo se jedná čistě o fikci?“.

Další komplikace se nazývá: sourozenci. Bohužel i jich se týká online výuka. Nejenže se po půl roce neustálého bytí spolu domácnost změní na bitevní pole, ale také online hodiny ve stejnou dobu, když musíte být v jedné místnosti, dokáží být opravdu zajímavé. Co můžete čekat od toho, když skoro na půl roku zavřete dva puberťáky do bytu 3+1 bez dozoru rodičů? V ten moment se z poklidné domácnosti stane cirkus, kde zrovna probíhá drezura rozzuřených šelem.

Jednou z mála výhod je, že se nemusím každý den učit až pozdě do noci. To se ale negativně odráží na množství nabytých vědomostí.

Chybí mi kamarádi, chybí mi učitelé, chybí mi škola.

Chybí mi vědomosti...

Vraťte nás do škol!

Veronika Z., IX. A

Můj život v době koronavirové

Dostali jsme za úkol napsat úvahu na téma Doba koronavirová. Jaké přináší výhody, ale popsat i nevýhody.

Začnu popisovat plusy, které tato doba přináší. Pro mě je nejprínosnější učení z domova. Osobně mi vyhovuje. Písemek a zkoušení je méně, ale nové látky stihneme probrat skoro tolik co ve škole. Domácí příprava mi nedělá problém, pokud něčemu nerozumím, poradí mi učitelé nebo rodiče. Taky jsem se díky distanční výuce byla donucená naučit aspoň trochu vařit. Dřív jsem k tomu neměla důvod. Teď připravuji oběd sobě a bratrovi skoro sama.

Dalším plusem, který koronavirus přinesl, je pro mě čas strávený s rodinou. Při normální situaci jsme se všichni doma potkali až večer. Teď jsme hodně spolu, hrajeme hry, povídáme si. Mamka nás pořád tahá ven na procházky. Musím však přiznat, že už mě to moc nebaví. Venku je zima, místa, na která chodíme, se pořád opakují. A přes pracovní část týdne trávím 24 hodin s mladším bratrem. Netajíme se tím, že už si vzájemně lezeme na nervy. Ale je fajn, že mám víc času na čtení knih, které mě baví, sledování filmů a kreslení. Jinak moc koníčků, které by se daly dělat doma, nemám. Fakt mě neláká vyšívání nebo háčkování, i když by mě to babička ráda naučila.

Mezi mínusy, které tato doba přináší, je na prvním místě omezení kontaktů s jinými lidmi než s rodinou. S kamarádkami jsem se viděla naposledy před dvěma měsíci. Sice si občas voláme, ale to není ono. Mrzí mě, že nemáme žádné společné zážitky, které bychom mohly probírat.

Další mínus je to, že cítím, jak upadám do stereotypu. Každý další den je stejný jako předchozí. Ráno vstanu, škola, oběd, úkoly, večere, jdu spát... A tak pořád dokola, dokola, dokola...

Mezi mínusy rovněž patří, že nemám téměř žádné kulturní vyžití. Moc bych si přála jít zase do kina, do divadla, na koncert. Obléct si hezké šaty a nasedět v nich u televize. Bohužel to vypadá, že to ještě hodně dlouho nebude možné. Například k Vánocům jsme dostali lístky na divadlo Jára Cimrmana. Představení Lijavec by mělo být v Mohelnici začátkem března. Ale nevěřím tomu, že v původním termínu bude.

Pokud bych měla celou situaci shrnout, je to nanic. Snažím se myslet pozitivně, hledat to dobré, co doba přináší, ale je to stále těžší. Možná kdyby byla pouze jarní karanténa, tak by to bylo v pohodě, ale teď už je to moc dlouhé. Když

se dívám na zprávy a vidím, jaké jsou počty nakažených, tak myslím, že to jen tak neskončí. Ale doufám v to. Teď si stále opakuji, že nejdůležitější je, že jsme zdraví, já, naši, prarodiče, kamarádi a ti, co mám ráda. A taky že naši mají práci. Kdyby třeba pracovali v restauraci, nebo jako kadeřnice a zůstali bez peněz, bylo by to mnohem horší.

Anna H., VIII. B

Distanční výuka, ohlédnutí po roce

Distanční výuka, pojem, který jsem až do loňského jara neznal a najednou se stal mojí nedílnou součástí každodenního života. Ještě před rokem jsem ani nepomyslel na to, že bychom se vzdělávali takovou formou. Pro mě i pro všechny studenty na světě byla distanční výuka nová věc, která se zdála na první pohled skvělá. Ale co když to tak skvělé není?

Vrátím se do jara roku 2020, byl normální školní den, já se opět s otráveným výrazem drápal z postele a chystal se na další den v lavici. Vše probíhalo jako obvykle, ale najednou nám někdo ve školním rozhlasu oznámil, že se od zítra škola zavírá. Zpočátku jsem samou radostí jen zářil, hned jsem myslel na to, že se pořádně vyspím a vzdělávání povedu z pohodlí domova. Toto nadšení mi vydrželo až do letních prázdnin. Každý den jsem vstával před osmou ráno a ve volné chvíli jsem si připravoval vydatnou snídani. Líbilo se mi i to, že úkoly jsem si mohl vyplnit, kdy jsem chtěl, samozřejmě do uvedeného termínu, a také jsem měl více času a klidu. Na konci školního roku jsem si myslel, že s distanční výukou je konec a po prázdninách se opět vrátím do školy. Měl jsem smíšené pocity, na jednu stranu jsem se těšil na letní prázdniny, na druhou stranu mě trochu děsila představa, že bych se měl vrátit po tak dlouhé době zpátky. Přišlo září a všichni se skutečně vrátili do lavic, byl to trochu šok nastolit stejný řád jako před půl rokem. Upřímně mi moc nechybělo každodenní zastrašování přijímacími zkouškami, které jsem slýchal ve škole i doma, ale nějak jsem to zvládal. Říjen klepal na dveře a situace v České republice se stále zhoršovala, tudíž se dalo očekávat, že se opět zavřou školy. Neměl jsem sice takový úsměv na tváři jako na jaře 2020, ale byl jsem rád, nebudu lhát. Úkoly mi přišly přiměřené a snažil jsem se je odevzdávat včas. Přípravy na přijímačky

probíhaly a stále probíhají každou neděli, kdy vypracuji cvičné testy, které následně pošlu. Po malém uklidnění situace jsme se někdy v listopadu jako závěrečné ročníky základní školy vrátili do školy. Tam jsme se moc dlouho neohřáli, jelikož se blížily vánoční prázdniny, ale ani po nich jsme se do školy nepodívali. Z mého prvotního nadšení se postupem času stával stereotyp, který nešel nijak změnit. Popravdě mi někdy chybí osobní kontakt jak s přáteli, tak s učiteli. Minulé jaro jsem si říkal, že za rok zase bude vše v normálu, ale jsme stále tam, kde jsme byli.

Závěrem bych shrnul moje celkové dojmy a pocity, které jsou skoro rok stále různorodé. Říkám si, že bych chtěl zpět do normálního života i za cenu více testů, více učení a ranního vstávání, někdy zase přemýšlím o pohodlíčku, které mi vcelku vyhovuje, ale vím, že nemůže trvat navždycky. Proto čekám na onen den, kdy budu moci říct: „Sbohem, distanční výuko, jsem rád, že jsem tě poznal.“

Tomáš N., IX. A

Kvíz

Poznáš hudební osobnost?

Na základě obrázku urči, o jakého hudebního interpreta či autora se jedná. Správné odpovědi najdeš na konci kvízu.

1. Nápoděda: *skupina*

2. Nápoděda: *zpěvačka*

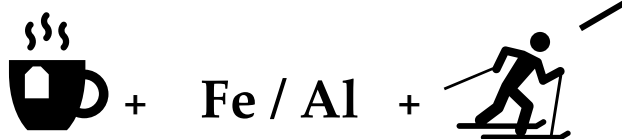

3. Nápoděda: *skupina*

This way

4. Nápoděda: *hudební skladatel*

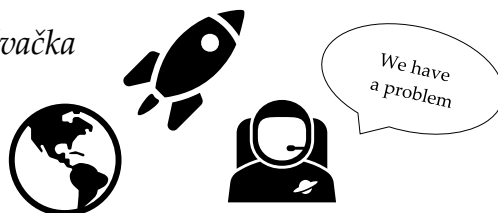

5. Nápoděda: *zpěvačka*

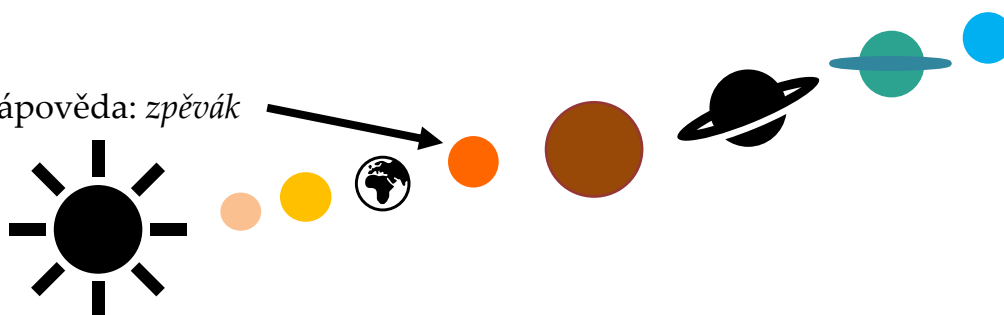

[https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Madona_zbraslavsk%C3%A1_\(1350-1360\).JPG](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Madona_zbraslavsk%C3%A1_(1350-1360).JPG)

6. Nápořěda: *zpěvačka*

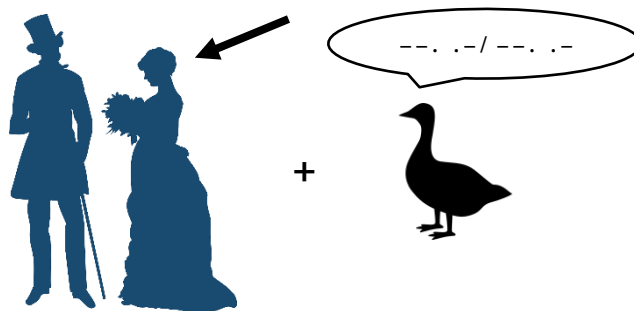
7. Nápořěda: *zpěvák*

8. Nápořěda: *skupina*

9. Nápořěda: *zpěvačka*

https://cdn.pixabay.com/photo/2013/07/13/09/39/gentleman-155849_1280.png

<https://image.flaticon.com/icons/png/512/92/92008.png>

Řešení:

1. The Beatles, 2. Amy Winehouse, 3. One Direction, 4. Petr Iljič Čajkovský, 5. Madonna, 6. Whitney Houston, 7. Bruno Mars, 8. Kabát, 9. Lady Gaga

Distanční lyrika

A je to tu znovu,
zavřeli nám školu.
Zas otevřou ji, kdo ví?
Mám, zdá se, pocit déjà vu...
Vždyť to už tady přece bylo,
když minulý rok z kraje března
se ve škole vylidnilo.

Je zase března, do školy nevlezem,
soubor v Teams byl nenalezen.
Škola on-line na mě čeká,
seká se to, stále seká,
co já jsem to za člověka,
když z pyžama se nepřevlékám
a v pokynech se někdy ztrácím,
přec každý den se do Teams vracím.

U sousedů vyje pes, to je zase děs,
co vypracovat mám já dnes?
Pouštím si Teamsy,
vyskočí na mě upozornění,
zírám do prázdna,
proč hotovo pořád nic není?

Otevírám balíček,
pročítám práci zadanou na týden:
dějepisu kousíček,
kužel, vodík a jezero Michigan.

Maminka spletla si Pavlíka s Janičkou,
sousedka nazvala jej máničkou.
Vždyť kadeřníka nepotkal
už dobrého půl roku
a přerostlé vlasy
žadoní po zákroku.

Zpívat již neumím, kotoul nezvládnu,
zapomněl jsem, jak vypadá Honza,
co měl dvě řady přede mnou základnu.

Už nezůstáváme po škole,
práci máme doma na stole.

Po pravdě nevím,
zda škola ještě vůbec stojí,
pět měsíců jsme ji totiž neviděli.

Někdy mám už pocit, že to prostě nejde,
pod roušku či respirátorem
mlží se mi brejle.
Přesto věřím, že se zase do školy vrátíme,
i když termín, kdy to bude,
zatím nikdo nevíme.
A co dodat na závěr?
Všichni se už těšíme!

Vodník wants YOU

- Oplýváš kreativitou?
- Máš spisovatelské ambice?
- Chceš studovat novinářinu?
- Umíš kreslit?
- Jsi výborný grafik?
- Rád by ses podělil(a) o své zkušenosti, zážitky či zájmy?

Přidej se k týmu časopisu Vodník a poděl se o své tvůrčí schopnosti s ostatními!

Na tvorbě 1. čísla XIV. ročníku časopisu Vodník se podíleli:

- Mgr. Mirka Kunštátská, Mgr. Žaneta Podsklanová
- Žáci VI. D, VII. A, VIII. B, VIII. C, IX. A

Poděkování

- všem ochotným, kteří se přímo i nepřímo podíleli na tvorbě tohoto čísla,
- Wordu, jenž se pod nápořem informací zcela výjimečně nesesypal,
- ikonám a obrazcům, které poskytuje Word,
- programu Malování (#photoshopnepotřebujeme; #hledasegrafik),
- múzám, které pomohly s inspirací
- a v neposlední řadě Vám, milí čtenáři.

* * * * *

ZŠ Vodní Mohelnice

březen 2021

www.zsm.cz